

Munkásgyűlésen mutatkoztak be az új tulajdonosok

Nem látszatgyárat akarnak

Április 1-jétől a Trifex Kft. működteti a Szegedi Ruhagyárat. A gazdasági társaságba tömörült tulajdonosok tegnap munkásgyűlést nyújtották meg a dolgozókat.

– Mindenki másképp éli meg a történeteket, de mindannyian feszültek, idegesek vagyunk – mondja Iliá Erzsébet a ruhagyár 4-es termében, fél egykor, arra várva, hogy elkezdődjön a munkásgyűlés. – Kíváncsiak vagyunk a fejleményekre. Én öt éve nem kaptam béremelést, 31 éves munkavisztonnal csak abban bízom, nem „látszatruhagyárat” akarnak működtetni a tulajdonosok.

Eközben sereglenek a gyűlésre az emberek, csak néhányan hiányoznak a majd' háromszázból. Az élet úgy hozta, hogy már kis helyen is elérnek. A terem végében körbeülnek és állják a mikrofont, amely mögé felsorakoznak a „jó hírt hozók”: a felszámoló, a négy tulajdonos közül kettő, a város és a Trióda képviselői (egyben a Trifex menedzsmentje), és a sor végén a régi igazgató. A feszültség valóban érezhető. Az idegességet erőltetett vidámsággal oldják az asszonyok, de amikor később megszólalnak, hangjuk meg-megremeget.

Először azonban nem rajtuk a sor, az új tulajdonosok bemutatásának koreográfiája van. Juhász Péterné, a szakszervezeti bizottság titkára bevezetésképpen arról beszél, életükben forduloponhoz érkeztek. Nem kell majd minden nap azzal kelni, hogy milyen döntés születik a fejük fölött. Deák Rókus, felszámolóbiztos és Zsura Mihály, a felszámolást vezető cég, a Marosholding Kft. képviselője ezekre emlékeztetnek, 2000 szeptemberében kérték az embereket, dolgozzanak úgy, mintha mi sem történt volna. Szerencsére a történetnek jó a vége, az önkormányzat segítségével sikerült megoldást találni.

– Másfél éve jártam itt először a menedzsment meghívására – mondja Bartha László polgármester –, és azóta kétszer sikerült megmenteni a gyárat a bezárástól. A

Bartha László szegedi polgármestert hallgatják a feszült arcú dolgozók.

Fotó: Miskolczi Róbert

vevő, a négytagú konzorcium összehozásában a városnak háromhavi munkája fekszik. Ez a megoldás jó önöknek, az önkormányzatnak és az új tulajdonosi körnek.

Ódor Zsolt, a Trifex ügyvezetője elkövetkező ötven évről szól (hátról morajlás hallatszik), azaz arról, hogy az új tulajdonosok hosszú távra terveznek. – Anyacégem, a Trióda szlogenjével szólva „bizalom és biztonság” kell ahhoz, hogy jól működjön a cég. Ódor garantálja a dolgozóknak a hozzáértést, a kereskedelmi tapasztalatokat, a tökére-erőséget (hiszen legalább 100 millió forintos fejlesztésre lesz szükség), a vevői kört. Mint mondja, máris három bank kereste meg őket azzal a szándékkal, hogy finanszírozzák a termelést. (Koráb-

ban egy is elég lett volna ahhoz, hogy ne jusson ideig a cég – utottja valaki mellettem.)

– Megszűnt a létbizonytalanság – teszi hozzá Tímár László gazdasági alpolgármester –, mindenkit változtatlan feltételekkel alkalmaz az új társaság. A megállapodás szerint az egyéves foglalkoztatás kötelező erejű, de a cél az, hogy hosszabb távra szerződünk.

Juhász Péterné elmondja, a Trifex elfogadta a meglévő kollektív szerződést. Az alapprobléma az – teszi hozzá –, hogy a feszített normák mellett a minimálbér 80 százalékát viszik haza az emberek 30-40 éves munkavisztonnal a hátuk mögött. De bízik benne, hogy ez másképp lesz. Őt követően a mikrofonhoz nem szokott asszonyok – Miklós Antal-

né, Virág Erika, Korom Anna, Ordasné Csikos Katalin, Szeles Mihály – mind arra kérnek biztosítékot, kapnak-e végkielégítést, ha bezár a gyár, s hogy várható-e béremelés. A válaszok megnyugtatóak, mindössze azon nem tud változtatni az új vezetés, hogy az eddigi kényszerszabadságok miatt már csak alig tíznapos megérdemelt pihenésre mehetnek el 2002-ben az emberek.

Ódor Zsolt garantálja az esetleges végkielégítést, eredményes gazdálkodás esetére pedig béremelést is ígér. Természetesen nem egyik napról a másikra. Egy hasonlattal élve a következőket mondja: „Ha egy betegség három év alatt jött elő, akkor ugyanannyi idő kell ahhoz is, hogy elmúljon.”

FEKETE KLÁRA

Mentesítő vonatok és pályazár

Húsvétra készül a vasúttársaság

MUNKATÁRSUNKTÓL

A húsvéti ünnepek alatt a MÁV Rt. több mentesítő vonatot is indít, valamint változik a menetrend is. Március 31-én, vasárnap munkaszüneti napra, április 1-jén vasárnapra, április 2-án pedig hétfőre érvényes menetrend szerint közlekednek a szerelvények. Az utaso-

kat is szállító postavonatoknál március 30-án szabadnapra érvényes a menetrend, március 31-én és április 1-jén viszont nem közlekednek a postavonatok.

A társaság az ünnepek alatt mentesítő vonatokot indít, a fővonalakon pedig több kocsival járnak a gyorsvonatok és az intercityk. Március 29-én, pénteken

Néhány vasútvonalon pályamentesítő vonat indul 17.10-kor a Nyugati pályaudvarról Szolnokon át Makóra. Április 2-án 15.20-kor Miskolcra Szolnok érintésével Szegedre, 15.48-kor Egerből Szegedre, valamint 18.18-kor Gyuláról Békéscsabán át Szegedre indulnak mentesítő vonatok.

Néhány vasútvonalon pályafelújítási munkák kezdődnek, ezért a vonatok helyett autóbuszok szállítják az utasokat. A húsvéti ünnepek után, április 2-ától változások lesznek a Budapest–Cegléd–Szeged vasútvonalon is. A Móra intercity április 2-ától, keddtől július 16-áig a felújítások ideje alatt nem közlekedik Budapest–Szeged, illetve Szeged–Budapest között.

Agrárhitelek három kedvezményes konstrukcióban

Most jó lenni gazdálkodónak

Az agrárhitelekéről szervezett fórumot tegnap a megyeházán a Csongrád Megyei Agrárkamara. A családi gazdálkodók, a mezőgazdasági termeléssel foglalkozó kis- és középvüzetek, valamint az östermelők részére három kedvezményes hitelkonstrukció létezik.

Mint ahogy az Juhász Papp Zoltánnak, a Konzumbank szegedi fiókgazgatójának előadásából kiderült, az új agrárhitelek 2002. március eleje óta a Magyar Fejlesztési Bank (MFB) Rt. folyósítja. A Konzumbank pedig, mint az MFB leánybankja fiókjain keresztül lebonnyolító, hitelminősítő intézményként vesz részt a folyamatban.

A családi gazdálkodók, a mezőgazdasági termeléssel foglalkozó kis- és középvüzetek, valamint az östermelők részére három kedvezményes hitelkonstrukció létezik: a termőföld vá-

sárlásához kapcsolódó kölcsön, a mezőgazdasági fejlesztési, valamint a forgóeszköz beszerzéséhez kapcsolódó hitel. Míg azonban termőföld vásárlásához csak a családi gazdaságok vehetnek föl az MFB-től kedvezményes hitelt, a másik két lehetőség a kis- és középvüzetek, valamint az östermelők számára is nyitott.

A termőföld vásárlásánál feltétel, hogy 300 hektárnál nagyobb terület nem juthat a kérelmező birtokába. Saját erővel nem kell rendelkeznie, a hitel összege minimum 1, legfeljebb 300 millió forint. Százszázalékos állami kamattámogatás akkor jár, ha a kölcsönrel a családtagok tulajdonukat legfeljebb 100 hektárra növelik. Az ezt meghaladó hitelösszeg után az állami kamattámogatás 50 százalék. A fedezet minden esetben maga a megvásárolt földterület.

A mezőgazdasági fejlesztési hitel esetében

25 százalékpontot saját erőt várnak el a családi gazdálkodótól, a mezőgazdasági kis- és középvüzetektől, avagy östermelőtől. A felvehető összeg pedig a beruházási költségek, avagy a vételár 75 százaléka, legalább 10 és legfeljebb 300 millió forint. Az állami kamattámogatás 50 százalék. Forgóeszköz beszerzéséhez 10 és 300 millió forint közötti összeget vehetnek igénybe a pályázók (az állami kamattámogatás 10 millióig 75, afelett 50 százalék). Mindkét esetben fedezetül készpénz, ingatlanok, gépek, berendezések szolgálhatnak. Valamennyi kölcsön esetében a teljes hiteldíj 7,01 százalék, amelyet öt évre rögzítettek. Ezt követően jogszabályi rendelkezések figyelembevételével azt ismét meghatározzák.

A hitel felvételéhez a nyomtatványokat a Konzumbankban, a falugazdászoknál és a megyei FVM-hivatalban lehet beszerezni.

F. K.

A földrajzi szempont

SULYOK ERZSÉBET

Majdnem háromszáz embernek nem szűnt meg a munkahelye. Ez jó. A szegedi ruhagyári fejleményekre figyelők könnyen észrevehetik a politikai erőfeszítést is a gazdasági hírek mögött. Ez érthető. Hogyne lenne érdeke a helyi politikának mindent megtenni akár csak néhány munkahely megtartásáért is – egy leszakadó régióban?

Leszakadó? Ezt a jelzőt kockázatos kimondani mostanában, aki mégis kiejti, könnyen megkaphat más jelzőket.

A mostani választási kampányban könnyű szem elől téveszteni a tényeket, hiszen az egyik tábor kizárólag eredményekről beszél, a másik meg kizárólag az ellenkezőjéről. Az egyes állampolgárnak se ideje, se kapacitása az ellenőrzésükre, ez a nyilvánosság fórumainak dolga. Lenne. Am ha csak belenéz az ember a KSH adattömegébe, célirányos szakértelem nélkül nehezen igazodik el. Viszont léteznek társadalom-földrajzi kutatások. S mivel abban a szerencsében van részünk, hogy megyénk székhelyén tudományegyetem működik, a szűkebb környékre, sőt kifejezetten Szegedre vonatkozó adatok és következtetések is rendelkezésre állnak. Ezek alapján teljes bizonyossággal állíthatjuk, sajnos: a Dél-Alföld, benne Csongrád megye és Szeged számos mutató szerint lemaradt az ország fejlettebb régióitól, s a fejlődési dinamikája ezekhez viszonyítva egyre kedvezőtlenebb. Lányhán és egyre lomhábban jön ide a külföldi tőke, pedig az ördögi kör úgy néz ki, hogy ahova áramlik pénz, ott gyorsul a fejlődés, de a pénz csak oda megy, ahol a fejlődés gyorsabb. A tetejébe szorosan összefügg a fejlettség a keresetekkel: nálunk a rendszerváltás óta folyamatosan romlottak az árnyok, nőtt a különbség a fejlettebb vidékeken elérhető jövedelmek és az itteniek között. Minden mérés és összehasonlítás azt mutatja, hogy nem pusztán arról van szó: örököltünk sok ok miatt egy rossz helyzetet és ebből nem tudunk kimászni. Nem szimplán stagnálásról, hanem a különbségek nagyobbodásáról van szó. Szokás mindjárt ezután sorolni olyan tényezőket, amelyekről, úgy mond, nem tehetünk. Hogy messze vagyunk az ország nyugati kapujától, hogy háború és embargó volt a szomszédunkban, hogy a határok menti gazdasági kapcsolatok nehezen felélvezhetők. Ez mind igaz. De az autópálya késlekedését, az iparszerkezet átalakításának elmaradását, az üzletpolitika hiányosságait és több más fejlődési feltétel tartós hiányát nem lehet a rajtunk kívül álló körülményekre hárítani.

Mindent meg kell tenni, hogy megmeneküljön pár száz munkahely, ruhagyári vagy konzervgyári, persze. De hol egy „húzóágazat”? Modern gépipar? Informatika? Majdnem-uniós határmentiségben a logisztika? Miért nincs itt már akár évtizedek óta egy vegyipari termelői egység, gyógyszergyár, biotechnológiai üzem? Holott itt a szellemi tőke?

Mondhatunk olyanokat, hogy konferencia- vagy fesztiválváros, de struccpolitikával csak zuhanni fogunk. Még díszburkolaton is – lefelé. Vagyis: ideje van szembenézni a tényekkel.

A mozgó intenzív osztály esélyt ad az életre

Koraszülöttmentés éjjel-nappal

A speciális eszközökkel felszerelt mentő.

Fotó: Karnok Csaba

MUNKATÁRSUNKTÓL

Április elsejétől 24 órán át folyamatos lesz a koraszülöttmentés a dél-magyarországi régióban is – jelentette be tegnap az Egészségügyi Minisztérium államtitkára tegnap a Szegedi Tudományegyetem gyermekklinikáján.

Mintegy félmilliárd forintot biztosít a Magyar Koraszülöttmentő Közalapítvány arra, hogy ezentúl 24 órán keresztül folyamatosan történjen a sürgős orvosi segítségre szoruló koraszülöttek, illetve súlyos állapotban világra jött újszülöttek mentése az egész ország területén. Az Egészségügyi Minisztérium által létrehozott alapítvány 350 millió forintot ad az egész országot „lefedő” szolgálat működtetésére, s 120 milliót a mozgó intenzív osztályként funkcionáló új mentőau-

tók vásárlására – jelentette be Géher Pál, az Egészségügyi Minisztérium államtitkára tegnap a szegedi gyermekklinikán. Az országot behálózó mentőszolgálat évente 150 koraszülött számára ad esélyt az életben maradásra azzal, hogy időben beszállítja őket a koraszülött-ellátó centrumokba.

A nyolc évvel ezelőtt létrehozott Dél-magyarországi Újszülött Életmentő Alapítvány eddig, a pénztől függően 4-12 órás ügyeletet tudott fenntartani, áprilistól 24 órán át folyamatosan mentenek. A speciális eszközökkel ellátott mentőautók régióknak 15 városból szállítják a szegedi gyermekklinikára a koraszülötteket, valamint azokat az újszülötteket, akik normál súllyal születtek ugyan, de súlyos rendellenességgel jöttek a világra.